

dens de tvende andre Kontorchefer nærmere maa betragtes som Afdelingschefer, og med Hensyn til Lønningen af denne Kontorchef, der tillige er Sekretariatets Chef, er man enig. Derimod foreslaar et Mindretal, bestaaende af Venstre, Ivar Berendsen og Valdemar Olsen, at Alderstillægene og Slutningslønningen for Afdelingscheferne samt for Fuldmægtigene ændres i Overensstemmelse med det for de tilsvarende Stillinger i den øvrige Administration fastsatte. (Ændringsforslag Nr. 15—16 a og 16 b).

De Radikale og Socialdemokraterne foreslaar, at Ejendomsskyldværdien af de erhvervsmæssige Land-, Have- og Skovbrugsejendomme, der berettiger til at tegne frivillig Forsikring, forhøjes fra 6,000 til 8,000 Kr., og en tilsvarende Ændring indføres i § 9 (Nr. 75 og Nr. 12 b.).

Det radikale Venstres Repræsentanter i Udvalget bemærker med Hensyn til Appel fra Arbejderforsikrings-Raadet eller Ministeriet til Højesteret, saaledes som den er foreslaaet af et Mindretal, at de med visse Begrænsninger har haft megen Sympati for denne Række Ændringsforslag, men da det ikke lykkedes indenfor Udvalget at opnaa Enighed om nogen Form for Appel til Højesteret, hvorved den forsikringsberettigede sikredes mod Forhaling af Afgørelsen med Hensyn til haus Ret, har de maattet frafalde at slutte sig til noget af Forslagene om Appel og har sluttet sig til Lovforslaget.

Ved Samraadet er der forhandlet om et af nogle Medlemmer i Udvalget stillet Forslag om en noget anden Systematisering af Loven, men man er enedes om ikke at udsætte Lovens Fremme af denne Grund.

Et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Jensen-Sønderup, Thomas Larsen, N. Neergaard og Sandbæk) er, som det fremgaar af de indledende Bemærkninger i Betænkningen, enig i, at det maa anses for paakrævet at udvide den bestaaende Ulykkesforsikring til at omfatte enhver, der mod eller uden Vederlag er beskæftiget ved Arbejde for

en anden. Ligeledes anser Mindretallet det for heldigt, at man benytter Udvidelsen af vor Ulykkesforsikringslovgivning til at samle de forskellige hidtil gældende Love i een Lov, hvorved Overskueligheden saa vel af de fælles som af de for de særlige Virksomheder gældende afvigende Regler i høj Grad fremmes. Endelig finder man det rigtigt, at Adgangen til at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud udstrækkes til at gælde andre Erhverv end Landbrug og Fiskeri og da specielt det mindre Haandværk.

Mindretallet har derfor fuldt ud kunnet slutte sig til Lovforslagets Hovedprincip: en videre Udvikling af den gældende Ulykkesforsikring med fuld Gennemførelse af Forsikringspligten for enhver Arbejdsgiver, og har i Udvalget deltaget i Arbejdet paa at forme Lovforslagets herhenhørende Bestemmelser saa klare og let overskuelige som muligt. Kun paa enkelte Punkter har dette Mindretal ikke kunnet give sin Tilslutning til Lovforslaget. Mindretallet forbeholder sig ved Sagens anden Behandling nærmere at motivere, hvorfor man ikke har kunnet gaa med til en Del af de stillede, foran omtalte Ændringsforslag, og skal her kortelig anføre de væsentligste af de af nærværende Mindretal stillede Ændringsforslag.

I § 8 er det udtrykkeligt fastslaaet, at de Afgørelser, som det tilkommer Arbejderforsikrings-Raadet at træffe, ikke kan indbringes for Domstolene. Der har hidtil været nogen Uklarhed paa dette Punkt, og Mindretallet finder det derfor rigtigt, at der ved Loven træffes Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang der skal være Adgang til at indanke en af Raadet truffen Afgørelse for Domstolene. Men Mindretallet kan ikke gaa med til at afskære de paagældende fra at faa en af den administrative Myndighed (Indenrigsministeren) truffen Afgørelse prøvet ved Landets Højesteret, i Særdeleshed hvor det gælder Afgørelser, der hører ind under Fortolkning af Lovens Bestemmelser vedrørende Forsikringspligten, Adgangen til at tegne frivillig Forsikring, og om et